

Дончо Занковъ

Изъ Родопите

и досега не е точно установенъ. Нѣкои отъ тѣзи извори се използватъ за бани отъ незапомнени времена.

На третия километър надъ селото напускаме шосето току подъ съединението на тритѣ рѣки — три сестри: Лепеница, Бистрица и Абланица. Като гледаме тѣхните бистри, но все пакъ малко разноцвѣтни води, за излишенъ пжътъ се убеждаваме, колко правдиво кръщава народътъ рѣки и планини. Водите на Бистрица сѫ много по-бистри отъ тѣзи на Абланица. А Лепеница носи името си отъ лепливата почва, която образуватъ извѣтралитѣ варовити скали. Името пѣкъ на Абланица е свързано съ хубава легенда за юначната мома Ала. Недалече отъ сливането на рѣкитѣ, нагоре срещу течението на Абланица, се издига Момина-скала, посвѣтена на сѫщата героична българка.